

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., s.r.o.**, so sídlom B. X., B., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., so sídlom Š. X., Ž., proti žalovanému: **Daňový úrad Námestovo**, Ružová 535/1, Námestovo, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 658/230/3170/09/Lad zo dňa 2. februára 2009, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 8. júna 2010 č.k. 20S/16/2010-20, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 8. júna 2010, č.k. 20S/16/2010-20 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením č.k. 20S/16/2010-20 zo dňa 8. júna 2010 zastavil konanie (§ 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) o žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. 658/230/3170/09/Lad zo dňa 2. februára 2009. Krajský súd uviedol, že žalobca napadol prvostupňové správne rozhodnutie, voči ktorému je prípustný riadny opravný prostriedok, a ktoré vzhľadom na poučenie predpokladá dvojinštančný postup, pričom tento v danom prípade nebol uskutočnený, nakoľko zo správneho spisu je zrejmé, že žalobca možnosť podania opravného prostriedku nevyužil. Uvedené predstavuje neodstrániteľnú podmienku konania, ktorá vylučuje postup podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorého sa žalobca podanou žalobou domáhal.

Ohľadom žalobnej námietky, spočívajúcej v tvrdení žalobcu, že preskúmané rozhodnutie nebolo správne doručované, keď dodatočný platobný výmer č. 658/230/3170/09/Lad zo dňa 2. februára 2009 nebol doručený zástupcovi žalobcu, ale ani samotnému žalobcovi, čím mu bolo znemožnené podanie opravného prostriedku, krajský súd vychádzajúc z listín predložených žalovaným („Doplnenie zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 29. januára 2009 a doloženie dokladov do konania“ zo dňa 3. februára 2010 a „Plnomocenstvo“ zo dňa 2. februára 2010) uviedol, že napadnutý dodatočný platobný výmer bol doručovaný priamo žalobcovi dňa 9. februára 2009. Keďže prvý pokus bol neúspešný, doručovateľ vykonal opakovaný pokus o doručenie dňa 10. februára 2009. Nakoľko aj druhý pokus bol neúspešný, v rovnaký deň t.j. 10. februára 2009 bola zásielka uložená na pošte a doručená bola uložením dňa 25. februára 2009, keď doručovanie bolo vykonané v súlade s § 17 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“), pričom žalobca si zásielku neprevzal ani v odbernej 15-dňovej lehote. Ďalej krajský súd uviedol, že rozhodnutie bolo doručované priamo žalobcovi, nakoľko oznámenie o udelení plnej moci zo dňa 2. februára 2009 právnomu zástupcovi JUDr. M. B. bolo správnomu orgánu doručené až 10. februára 2009, t.j. už po vykonanom doručení napadnutého rozhodnutia. Dodal, že do toho času žalobca právneho zástupcu nemal a písomnosti sa doručovali priamo žalobcovi.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku navrhujúc, aby odvolací súd zmenil uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/16/2010-20 zo dňa 8. júna 2010 tak, že rozhodnutie žalovaného – dodatočný platobný výmer č. 658/230/3170/2009/Lad zo dňa 2. februára 2009 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Namietal tvrdenie žalovaného, že napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi opakovane doručované, pričom žalobca si zásielku neprevzal, a to ani v odbernej lehote. Uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by bol v uvedenom čase upovedomený o doručovaní predmetnej zásielky, nakoľko je v sídle firmy podľa možnosti každodenne a všetky poštové zásielky preberal. Pokladal za „nevysvetliteľné“, že žalobca si nemal prevziať práve rozhodujúcu zásielku v celom daňovom konaní, keď všetky predchádzajúce aj všetky nasledujúce zásielky žalovaného riadne preberal

a poskytol žalovanému všetku potrebnú súčinnosť v daňovom konaní, vrátane ústneho pojednávania dňa 29. januára 2009. Zdôraznil, že v danom období udelil aj plnú moc advokátovi na zastupovanie v konaní, čo podľa názoru žalobcu nasvedčuje jeho snahe o riešenie danej situácie, teda keby mal vedomosť o doručovaní zásielky žalovaného, bol by si túto prevzal. Dodal, že právny zástupca žalobcu pri nahliadaní do spisu dňa 14. júla 2010 nenašiel listiny, preukazujúce skutočnosti, že dochádzalo k pokusom o doručovanie predmetnej zásielky.

Krajskému súdu vyčítal aj jeho postup v súvislosti s plnomocenstvom udeleným žalobcom advokátovi JUDr. M. B. dňa 2. februára 2010, ohľadom ktorého poukázal na skutočnosť, že dňa 9. februára 2010 mal byť žalobcovi doručovaný dodatočný platobný výmer č. 658/230/3170/09/Lad zo dňa 2. februára 2010, t.j. rozhodnutie zo dňa, kedy bolo udeľované plnomocenstvo, čo mal žalovaný preukázané jeho doručením dňa 10. februára 2010, pričom žalobca zdôraznil, že plnomocenstvo bolo odosielané v rovnaký deň, ako bola žalobcovi údajne doručovaná zásielka žalovaného, keď súčasne bola telefonicky právnym zástupcom žalobcu žalovanému oznámená skutočnosť o prevzatí zastupovania v daňovom konaní, ako aj fakt, že žalovanému bude doručované zo strany právneho zástupcu žalobcu doplnenie zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 29. januára 2009 a doloženie dokladov do konania. Napriek uvedenému žalovaný vydal dodatočný platobný výmer. V závere odvolania žalobca vyslovil názor, že vzhľadom na skutkové okolnosti žalovaný mal zaslať preskúmané rozhodnutie právnemu zástupcovi žalobcu, nakoľko uvedeným postupom žalovaného boli žalobcovi odopreté práva a právom chránené záujmy, a to najmä právo na rovnosť konania a právo na vyjadrenie sa a podanie opravných prostriedkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Správne súdnictvo je založené na generálnej klauzule vyjadrenej v ustanovení čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd; Občiansky

súdny poriadok však negatívnou enumeráciou v ustanovení § 248 kvantitatívne zužuje rozsah rozhodnutí správnych orgánov podliehajúcich súdnemu prieskumu. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov je potrebné mať na zreteli aj charakter napádaného rozhodnutia v zmysle ustanovení § 244 ods. 3, § 247 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, teda či ide o rozhodnutie, ktoré

- bolo vydané v správnom konaní,
- zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických a právnických osôb alebo sa priamo dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností fyzických alebo právnických osôb,
- po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (odvolanie, rozklad) nadobudlo právoplatnosť.

Žalobou v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je možné napadnúť právoplatné rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni, a ktorým bol žalobca podľa svojho názoru ukrátený na svojich právach (§ 247 ods. 1, ods. 2, § 250 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku). To znamená, že žaloba má smerovať proti rozhodnutiu správneho orgánu druhého stupňa, ktoré nadobudlo právoplatnosť. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je preskúvaná v spojení s právoplatným rozhodnutím správneho orgánu druhého stupňa a ak rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa obsahuje rovnaké vady ako druhostupňové rozhodnutie, je možné ho zrušiť podľa ustanovenia § 250j ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ale vždy len v spojení s právoplatným druhostupňovým rozhodnutím, nie samostatne. Zákonom stanovená podmienka vyčerpania riadnych opravných prostriedkov je namieste preto, aby súd nenahrádzal odvolací správny orgán.

Od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu v druhom stupni sa odvíja aj lehota pre podanie žaloby v zmysle ustanovenia § 250b ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (dva mesiace od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobca podal žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí žalovaného – Daňového úradu Námestovo,

a to dodatočného platobného výmeru č. 658/230/3170/09/Lad zo dňa 2. februára 2009 a výzvy č. 658/230/17057/09/Lad zo dňa 6. apríla 2009 v spojení s rozhodnutím č. 658/230/25709/09/Lad zo dňa 22. mája 2009 o námietke proti tejto výzve, ktorými bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcu zaplatiť rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2007 vo výške 5550,02 €. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 20S/42/2009-37 zo dňa 20. novembra 2009 konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného – dodatočného platobného výmeru č. 658/230/3170/09/Lad zo dňa 2. februára 2009 vylúčil na samostatné konanie, pričom vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 20S/16/2010. Predmetné rozhodnutie obsahuje poučenie o opravnom prostriedku s tým, že proti rozhodnutiu je možné podať riadny opravný prostriedok (odvolanie) na Daňový úrad Námestovo.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom Krajského súdu v Žiline, že žalobca v žalobe napadol prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, proti ktorému bolo možné podať opravný prostriedok – odvolanie. Nešlo teda o právoplatné rozhodnutie, ktoré by bolo možné napadnúť žalobou v správnom súdnictve (druhá hlava piatej časti Občianskeho súdneho poriadku). Nebola splnená základná podmienka konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Na tento záver nemôžu mať vplyv ani okolnosti týkajúce sa doručovania prvostupňového správneho rozhodnutia. Opätovne Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že žalobca nenapadol právoplatné rozhodnutie správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom (druhom) stupni, t.j. Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, ale prvostupňové správne rozhodnutie daňového úradu. Nebola preto splnená základná podmienka konania pred súdom v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorá umožňuje preskúmať právoplatné rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni, po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

Odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa doručovania preskúmaného rozhodnutia žalovaného, nebola spôsobilá spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia. V danom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom vykonaného šetrenia zistil, že doručovanie napadnutého rozhodnutia žalovaného bolo realizované v súlade s § 17 zákona č. 511/1992 Zb., keď dodatočný platobný výmer č. 658/230/3170/09/Lad zo dňa 2. februára 2009

bol doručovaný priamo žalobcovi dňa 9. februára 2009. Nakoľko prvý pokus o doručenie písomnosti bol neúspešný, dňa 10. februára 2009 vykonal doručovateľ opakovaný pokus o doručenie. Keďže ani nový pokus o doručenie nebol úspešný, v rovnaký deň (10. februára 2009) bola zásielka uložená na pošte. Doručenie písomnosti nastalo dňa 25. februára 2009, keď si žalobca zásielku neprevzal ani v odbernej 15-dňovej lehote. Zároveň odvolací súd dodáva, že žalovaný postupoval správne, keď rozhodnutie doručoval priamo žalobcovi, pretože plnomocenstvo udelené dňa 2. februára 2009 JUDr. M. B. bolo žalovanému doručené až dňa 10. februára 2009, teda až po vykonaní doručovania napadnutého rozhodnutia. Navyše v predmetnom plnomocenstve sa uvádza, že JUDr. M. B. sa splnomocňuje na právne zastupovanie vo veci vedenej na Daňovom úrade Námestovo č. 658/320/2563/2009/Lúc.

V prípade žalobou napadnutého prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu ide o rozhodnutie, ktoré samo osebe nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Krajský súd v Žiline preto postupoval správne, keď konanie podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zastavil. Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/16/2010-20 zo dňa 8. júna 2010 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 4. augusta 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská